

РЕШЕНИЕ

№ 4398

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2464** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

Образувано е по жалба от С. М. С., Е. [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 8, ап. 32, срещу разпореждане № РВ-3-21-00819959\08.10.2020 г. на Ръководителя по контрола на разходите на Д. в ТП на НОИ – С.-град, с което на основание чл. 114, ал.3 във вр. с чл.114, ал.2, т.2 от КСО на жалбоподателя е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за общо заболяване за периода от 06.02.2018 г. - 07.03.2018 г. в размер на 445,49 лв., потвърдено с Решение № 1040-21-153 от 08.02.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба Вх. № Ц1012-21-1152 от 03.11.2020 г. като неоснователна.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност и неправилност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ – С.-град, се представлява от юрк. В., която моли за отхвърляне на жалбата. Представя писмени бележки по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, намира, че жалбата е процесуално допустима, депозирана от легитимирано лице с правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При извършената проверка е установено, че от [фирма], ЕИК[ЕИК], за С. М. С., Е.

[ЕГН] в ТП на НОИ – С. град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) по болнични листове № Е20176277609, Е20176277686 и Е20176277690 с данни относно правото на парично обезщетение. Периода на временна неработоспособност, определен с болничните листове е от 06.02.2018 г. до 19.02.2018г. вкл. и от 22.02.2018 г. до 07.03.2018 г. вкл.

В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, за лицето са отразени за месец февруари 2018 г. - 5 отработени дни, 6 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 9 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец март 2018 г. – 16 отработени дни и 5 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на С. М. С. е изплатено парично обезщетение за месец февруари 2018г. за 9 работни дни в размер на 308.42 лв. и за месец март 2018 г. за 4 работни дни в размер на 137.07 лв.

При осъществен последващ контрол относно спазването на осигурителното законодателство, е извършена проверка по разходите на Д. от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на [фирма], ЕИК[ЕИК], приключила с констативен протокол КВ-5-21-00764414\05.06.2020 г., в който са обективирани резултатите от проверката. Установено е по данни от Търговския регистър, че [фирма], ЕИК[ЕИК] е регистриран на 01.08.2007 г. От 05.12.2016 г. дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] е прехвърлено и едноличен собственик на капитала и управител е С. П. Л., с адрес по седалище на дружеството [населено място], р-н В., кв. Зона-Б 18, [жилищен адрес]. В Търговския регистър няма обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност от дружеството след 2015 г.

Съгласно информационната система на НОИ, от дружеството са подавани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периода от м.06.2008 г. до м.11.2016 г. и за периода от м.07.2017 г. до м.02.2019 г., като за периода от м.04.2016 г. до м.11.2016 г. и от м.07.2017 г. до м.02.2019 г. дължимите осигурителни вноски за Д. по подадените данни са в размер на 56 950,67 лв., като същите не са преведени.

От страна на ТП на НОИ-С. град са изпратени задължителни предписания № ЗД-1-21-00549875/09.04.2019 г. за предоставяне на необходимите документи за извършване на проверката по разходите на Д. до адреса по седалище на дружеството – [населено място], р-н В., кв. Зона-Б 18, [жилищен адрес] както и на постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството С. П. Л. – [населено място], р-н В., кв. Зона-Б 18, ет. 4, ап. 19. От върнатите известия за доставяне се установява, че задължителните предписания са получени на 07.05.2019 г. лично от управителя на фирмата С. Л.. Същият не се е явил в ТП на НОИ - С. град за представяне на необходимите документи.

С писмо изх. № 1029-21-2983#35/16.05.2019 г. е потърсено съдействие и от Столична дирекция на вътрешните работи за установяване на контакт с управителя С. П. Л.. От писмо вх. № 1029-21-2983#40/11.07.2019г. на СДВР се установява, че С. Л. е призован за явяване в СДВР на 20.06.2019 г., но въпреки предприетите действия за призоваване, същият не се е явил.

От изисканата и предоставена от ТД на НАП информация с писма вх.№ 1029-21-2983#51/11.09.2019г. и вх. № 1029-21-2983#63/21.10.2019 г. се установява, че дружество [фирма] няма подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО

за 2016 г. и 2018 г., а само за 2017 г. с деклариран приходи, разходи и счетоводна загуба, дружеството има регистрирани 4 бр. фискални устройства за периода 2012 г. - 2016 г. с отчетени обороти, има регистрирани търговски обекти в[жк]. Данните по чл.5, ал.4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП.

От протокол за посещение № ПТ-5-21-00763277\03.06.2020 г. се установява, че на адресите на регистрираните от дружеството търговски обекти в[жк][жилищен адрес] бл. 38 и бл. 4 до 23А, посетени на 17.09.2019 г., не са открити магазини/павилиони за продажба на плодове и зеленчуци.

Било установено, че [фирма]“ Е., не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон за времето от юли 2017 г. до март 2019 г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица.

От С. М. С. е изискано да даде писмени обяснения относно упражняваната трудова дейност в осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК]. Обясненията са изискани от ТП на НОИ – С. З. въз основа на направено с писмо изх. № 1029-21-2983#58/17.09.2019 г. искане от ТП на НОИ - С. град на основание чл.31, ал.4 от Инструкцията за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, за събиране на сведения и пояснения по реда на чл. 44-46 от АПК от лица, за които са подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО от дружеството, с цел изясняването на факти и обстоятелства, свързани с възникването на осигуряването им по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

Лицето не се е явило в ТП на НОИ-С. З., не е изпратил и сведения относно упражняваната от него дейност в дружеството.

По повод постъпилата жалба с вх. № Ц1012-21-1152 от 03.11.2020 г. от С. М. С., в която е посочил адрес на полагане на труд – [населено място], [улица], а за дружество работодател [фирма] с изх. №1029-21-2983#190/05.11.2020 г. е отправено искане до ТП на НОИ – С. З. за извършване на проверка на адреса.

В отговори вх. №1029-21-2983#208/21.12.2020 г. и вх. №1029-21-2983#212/01.02.2021 г. от контролните органи на ТП на НОИ-С. З. е установено, че след извършени неколкочратни посещения на горепосочения адрес, не е открит търговски обект и/или офис на [фирма], както и лице представляващо дружеството. На същия адрес е установено местонахождението на автосервиз “П.“.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съдът намира, че оспорваното решение се явява валиден административен акт, който е издаден в надлежна писмена форма от оправомощен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност. В хода на административното производство не са допуснати процесуални нарушения и противоречие с материалния закон.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно чл.10, ал.1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват дейност по чл.4 или чл.4а, ал.1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ (в случая 06.06.2016г.). Осигурено лице по смисъла на § 1, т.3 от ДР на КСО е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал. 1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл.10, продължава и през периодите по чл.9, ал.1, т.1-3 и 5.

Редът за упражняване на правото на обезщетение е регламентиран в Наредба за парични обезщетения и помощи от Д. /НПОПДОО/. В чл. 3, ал. 1 е уредено, че паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност и раждане до 135 календарни дни или трудоустрояване се изплащат при ползване на отпуск или при трудоустрояване въз основа на болничен лист. Следователно временната неработоспособност като осигурен социален риск и основание за придобиване на право на парично обезщетение се удостоверява с болничен лист, издаван от органите на медицинската експертиза.

Съгласно чл.114, ал.2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на връщане от осигурените лица с изключение на случаите по чл.40, ал.7; чл.42, ал.2; чл.54е и чл.54м, ал.2 и при прилагане на разпоредби на международни договори, по които РБ е страна, в които случаи възстановяването им е без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Съгласно чл. 42, ал. 2 КСО, когато временната неработоспособност поради общо заболяване, трудова злополука или професионална болест е настъпила до 30 календарни дни от прекратяването на трудовия договор или осигуряването, паричното обезщетение се изплаща за срока на неработоспособността, но за не повече от 30 календарни дни.

В конкретния случай, с оглед резултатите от извършените проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК], сочещи липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, вкл. и от С. М. С., Е. [ЕГН], контролните органи правилно са приели, че същите не са осигурени лица по смисъла на §1, ал.1, т.3 от ДР на КСО и чл. 10 от КСО чрез дружеството.

В тази връзка, са издадените задължителни предписания № ЗД-1-21-00764420\05.06.2020 г. на дружество [фирма], ЕИК[ЕИК] за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицата за периода от м.07.2017 г. до м.03.2019 г., вкл. и за С. М. С. за периода от от 04.01.2018 г. до 17.06.2018 г. вкл.

Поради неизпълнение на дадените задължителни предписания, от ТП на НОИ С. - град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и самоосигуряващите се лица.

В допълнение следва да се отбележи, че подадените данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО от [фирма], ЕИК[ЕИК] за С. М. С. за периода от 04.01.2018 г. до 17.06.2018 г. вкл. са служебно заличени. Предвид това заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които сочат, че паричното обезщетение за временна неработоспособност на С. М. С., Е. [ЕГН] за периода от 06.02.2018 г. до 19.02.2018г. вкл. и от 22.02.2018 г. до 07.03.2018 г. вкл. в общ размер на 445.49 лв. са неоснователно изплатени, тъй като същият няма качеството на осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК] и не отговаря на нито една от кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 40, ал. 1 от КСО за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност.

В заключение, разпоредбата на чл.114, ал.2 от КСО гласи, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т.2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането на обезщетенията са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

При така изяснената фактическа обстановка и правна страна на спора Съдът счита, че атакуваното Решение на Директора на ТП на НОИ С. - град е правилно, обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на законовите разпоредби, а жалбата е неоснователна.

С оглед констатираната неоснователност на жалбата, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. М. С., Е. [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 8, ап. 32, срещу разпореждане № РВ-3-21-00819959\08.10.2020 г. на Ръководителя по контрола на разходите на Д. в ТП на НОИ – С.-град, с което на основание чл. 114, ал.3 във вр. с чл.114, ал.2, т.2 от КСО на жалбоподателя е разпоредено да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за общо заболяване за периода от 06.02.2018 г. - 07.03.2018 г. в размер на 445,49 лв., потвърдено с Решение № 1040-21-153 от 08.02.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. ОСЪЖДА С. М. С., Е. [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ - С. град сумата в размер на 100 лв., представляваща направени по делото съдебно-деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

